

ΣΕΝΑΡΙΟ

Σκηνή 1 : Μπρούνο : Αχ γέρασες

Σκηνή 2 : Αριστείδης : Μη φοβάστε

Μπρούνο : Τι ;

A : Από την πινακίδα ....το σήμα .

M: Ποιο σήμα ;

A : Λέει ότι η παραλία του Γρίμποβου είναι επικίνδυνη ...μα μη φοβάστε .

ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΠΡΟΥΝΟ : Είναι ο εαυτός μου , εγώ ολόιδιος , βλέπω μπροστά μου τον απόλυτο σωσία μου , δείχνει μόνο 20 χρόνια νεότερος ...Είναι εγώ ...

A : Καθόμαστε με την οικογένεια μου στην ταβερνούλα από πάνω ... Αν θέλετε ...

Σκηνή 3 : Μπρούνο : Ονομάζομαι Μπρούνο Γκούσταφσον . Είμαι καθηγητής ανθρωπολογίας . Γνωρίστηκα πριν λίγο με τον Αριστείδη στην παραλία .

Αντρέας : Μπαμπά αυτός μιλάει ίδια όπως εσύ .

Ευτέρπη : Αντρέα άσε τις ανοησίες , ο κύριος είναι ξένος .

M : Δεν πειράζει ...

E: Δεν σας συστήθηκα ... Ευτέρπη και από εδώ ο γιος μου Αντρέας

M : Ευτέρπη ... η μούσα της μουσικής δηλαδή ... ποτέ δεν την φαντάστηκα

όσο όμορφη !

(Έρχεται η Λιβ)

M: Από εδώ η κόρη μου ... η Λιβ .

Λιβ : Μμμ ...Γεια (αδιάφορα)

Η Λιβ πάει να φύγει, τη σταματάει ο Αριστείδης ...

A: Κοίτα

(Μαζεύονται μέλισσες)

Λ: Που βρέθηκαν ξαφνικά τόσες μέλισσες ;

E: A ... πάνε παντού , όπου και να βρίσκεται τον ακολουθούν ...

Λ: Θα σε τσιμπήσουν !!!!

A : Δεν κινδυνεύω εγώ !!!

E : Μην τον φοβάσαι αυτόν . Είναι ο αγαπημένος των μελισσών .

Σκηνή 4 : Μπριγκίτα : Ξέρεις παππού καμία φορά σκέφτομαι τους γονείς μου

Μπρούνο : Η Λιβ σε αγαπούσε πολύ . Δυστυχώς έχασε τη μάχη με τα ναρκωτικά .

Μπριγκίτα : Και ο μπαμπάς μου ... ; Ποτέ δεν μου έχεις πει κάτι για αυτόν .

Μπρούνο : Ξέχνα τα τώρα αυτά ...δεν έχει σημασία τώρα . Μπορείς να μου φέρεις ένα ποτήρι νερό ;

(Σηκώνεται , διστάζει και γυρίζει)

Μπριγκίτα : Παππού (Δείχνει φωτογραφία) ...δεν μπορούσα ποτέ να σε σκεφτώ τόσο νέο χωρίς γένια .

Μπρούνο : Μην πειράξεις τα πράγματα μου άλλη φορά !!! (Φωνάζει και κουνάει απειλητικά το δάχτυλο και φεύγει)

Σκηνή 5 : Ανάμνηση 1η (σπίτι)

Μπρούνο: Ζήσε την κάθε στιγμή, μόνο τότε παίρνει αξία ο χρόνος. Πρέπει να τον αρπάζεις και να τον ρουφάς ως το μεδούλι. Να επιμηκύνεις το παρόν, να μεγαλώνεις, να ζεις έτσι περισσότερο.

Μπριγκίτα: Α, κόφ' το παππού. Μου θυμίζεις βρικόλακα. Να ρουφάς τον χρόνο λες και ρουφάς αίμα, όσο είναι να ζήσουμε θα ζήσουμε.

Ανάμνηση 2η:

(Η Μπριγκίτα κοιτάει απ το παράθυρο.)

Γιατρός: Καλησπέρα σας , ονομάζομαι Μπαλή . Είμαι γιατρός και θα ήθελα να σας μιλήσω για την κόρη σας την Λιβ...

Μπρούνο: Μην με ξαναενοχλήσετε παρακαλώ (τη διώχνει)

Ανάμνηση 3η:

Μπρούνο: Όταν δύο ίδιοι άνθρωποι φανούν ενόσω ζει ακόμα ο ένας από τους δύο, τότε έρχεται ο ένας πάνω στον άλλο, σαν απόβλητα. Σαν σκουπίδι και σάπια ξύλα που τα ξεβράζει η θάλασσα.

Ανάμνηση 4η: (σπίτι, χτυπάει το τηλέφωνο)

Δρ: Καλησπέρα, είστε η Μπριγκίτα Γκούσταφσον; Θα ήθελα να σας μιλήσω για τον παππού σας, ήμουν παρούσα στις τελευταίες στιγμές της μητέρας σας.

Μπριγκίτα: Δεν ξέρω τι λέτε. Δεν υπάρχει κάτι να συζητήσουμε.

Δρ: Κρατήστε τουλάχιστον τον αριθμό μου, καλέστε με όποτε θέλετε (το σημειώνει)

Παρόν:

Καλεί την Ανδριάνα και τον αριθμό της Δρ. Μπαλή

Μπριγκίτα: Πρέπει να μιλήσουμε. Μπορούμε αύριο να βρεθούμε;

Σκηνή 6η: (Θήβα)

Μπριγκίτα: Μπορεί να ακουστεί τρελό, αλλά... Νομίζω πως ο Μπρούνο μπορεί να ήταν ο δολοφόνος του Αριστείδη, του πατέρα σου Ανδριάνα.

Δρ: Πράγματι, η Λιβ λίγο πριν πεθάνει τον κατηγορούσε για αυτό. Είχα προσπαθήσει να μιλήσω στον Μπρούνο, αλλά δε δέχτηκε.

Ανδριάνα: Από την πρώτη στιγμή που είδα τον Μπρούνο ήξερα ότι κάτι δεν πήγαινε καλά ...αλλά ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα συνέβαινε κάτι τέτοιο . Σίγουρα συνέβη εδώ, στην Θήβα. Είχαν έρθει εδώ οι δύο τους εκδρομή εδώ πριν εξαφανιστεί.

-βλέπουν μέλισσες μαζεμένες σε ένα σημείο-

Ανδριάνα : Οι μέλισσες !

Μ : Τι ;;

Αν : Ο αγαπημένος των μελισσών ! Μα φυσικά !

Μ : Τι λες ; Τρελάθηκες ;

Α : Δεν το βλέπεις ; Ο Αριστείδης ήταν ο αγαπημένος των μελισσών δεν τον πειράζανε

Μ : Ναι , και με αυτό ;

Δρ : Κοίτα , ο λόφος είναι καλυμμένος με μέλισσες !

(Φαίνεται μόνο η Μπριγκίτα και κοιτά τις μέλισσες)

Σκέψεις : Δηλητηριάστηκε από τον πανικό και έπεσε η ψυχή του κώμα . Τότε αποφάσισε να σκοτώσει τον άλλο , γιατί έτσι νόμιζε πως θα γλύτωνε . Ο Αριστείδης του ανέτρεψε όλα τα σχέδια . Ο άλλος τον κατηγορήσε . Δεν θα μπορούσε, δηλαδή, ποτέ να ξαναγίνει ο ίδιος τόσο νέος. Και τόσο όμορφος. Η νοσταλγία της δικής του νιότης τον γέμισε μίσος για τον άλλο. Κι ο φόνος έγινε μια αργή διαδικασία εκδίκησης προς τον εαυτό, το δικό του, που τον πρόδωσε και τον πούλησε, και σ' ένα παρελθόν που του είχε επανειλημμένα απιστήσει.